

Arrest

nr. 140 911 van 12 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Halen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 26 november 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Halen van 28 oktober 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) en van het attest van afnemering (bijlage 37) van dezelfde datum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 11 december 2014 met referentnummer X

Gelet op de beschikking van 30 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 16 mei 2014 een aanvraag in om een verblijfskaart te verkrijgen als familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 28 oktober 2014 nam de burgemeester van de stad Halen een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De bijlage 20 vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie ;

Gelet op het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat hij geen aanspraak maakt op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond; levert de gemachtigde van de Burgemeester een bevel om het grondgebied te verlaten af krachtens art. 52§3 van het KB van 8 oktober 1981.”

1.3. Eveneens op 28 oktober 2014 stelde de gemachtigde van de burgemeester van de stad Halen een attest van afnemings (bijlage 37) op ten aanzien van verzoeker.

De bijlage 37 vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) Beslissing van 28 okto (sic) 2014 : bijlage 20 met bevel om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen : betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de unie.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve wordt de onontvankelijkheid van het beroep opgeworpen voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing, zijnde de bijlage 37. Deze bijlage 37 is geen aanvechtbare rechtshandeling. Een beroep tot nietigverklaring moet krachtens de artikelen 39/2, § 2 en 39/82, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) een beslissing of bestuurs-handeling tot voorwerp hebben. Desbetreffend dient voor het begrip 'beslissing' te worden teruggegrepen naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft (Gedr.St. Kamer, 2005-206, nr. 2479/001,83). Aldus dient onder een 'beslissing' of 'bestuurshandeling' te worden verstaan een handeling waarbij wordt beoogd een wijziging aan te brengen in de bestaande rechtstoestand van de betrokkene. Dit is in casu niet het geval. Het verblijfsrecht van verzoeker werd beëindigd ingevolge de beslissing van 28 oktober 2014 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, en niet door de afgifte van een bijlage 37 die op zich geen wijzigingen aanbrengt in de bestaande rechtstoestand van verzoeker.

De Raad merkt daarenboven op dat verzoeker ook geen middel ontwikkelt, specifiek gericht tegen de bijlage 37.

Het beroep is dan ook onontvankelijk, in zoverre gericht tegen de tweede bestreden beslissing.

3. Onderzoek van het beroep voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werpt verzoeker onder meer de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker voert onder meer aan: *“Gezien de verwerende partij slechts stelt dat verzoeker niet binnen de gestelde termijn heeft aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. Verder wordt er niet gemotiveerd. Het gaat hier om een standaardformulering waaruit verzoeker niet kan opmaken om welke reden de gezinshereniging werd geweigerd. Verzoeker heeft er het gissen naar. Gaat het om onvoldoende inkomsten? Zijn er stukken die ontbreken, enz... Hier wordt niets over gezegd in de beslissing van verwerende partij.”*

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

3.3. In de bestreden beslissing kan enkel het volgende worden gelezen voor wat betreft de beslissing tot weigering van verblijf: *“De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.”* Verzoeker kan dan ook gevolgd worden in zijn betoog dat hij niet kan opmaken om welke reden precies de gezinshereniging werd geweigerd. Er kan uit deze motivering niet worden opgemaakt of verzoeker verweten wordt geen stukken te hebben overgemaakt of te weinig stukken. Er werd geen administratief dossier neergelegd en evenmin een nota zodat dit ook niet kan worden geverifieerd. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt aangetoond.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden waardoor ook het bevel om het grondgebied te verlaten kaduuk wordt.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring voor zover gericht tegen de bijlage 37 is onontvankelijk. De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bijlage 20. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

Artikel 1

De beslissing van de burgemeester van de stad Halen van 28 oktober 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing van de bij artikel 1 vernietigde beslissing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring voor zover gericht tegen het attest van afneming (bijlage 37) worden verworpen.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA